

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1954 m.

vasario

7

SEKMADIENIS

Nr.16(980)

Kaina 15 kap.

Numerys:

1. Apygardinio rinkiminio pasitarimo kreipimasis į visus Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 181 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą rinkėjus — 1 pusl.
2. V. DAPKUS. Sustiprinti partinį vadovavimą socialistiniame lenktyniavime — 2 pusl.
3. T. KOROLKOVA. Kad būtų daugiau tokių, kaip Maija — 2 pusl.
4. K. RADVANSKAJA. Kaip aš išauginau po 18 parcelių iš kiekvienos motininės kiaulės — 2 pusl.
5. Dideli pasikeitimai Turmanto apylinkėje — 3 pusl.
6. M. MARKOVAS. Tarpautinė apžvalga — 4 pusl.

Svarbūs kultūros-švietimo įstaigų uždaviniai

Pasirengimo rinkimams laikotarpiu dideli uždaviniai išskyla kultūros-švietimo įstaigoms. Jos privalo plačiu mastu išvystyti rinkėjų tarpe masinį kultūrinį darbą, padėti agitpunktams vystant rinkiminį agitacinį darbą, per paskaitas ir pasikalbėjimus išryškinti didžiuosius mūsų šalies laimėjimus ir mobilizuoti darbo žmones kovai už partijos ir vyriausybės išskeltų uždavinių įvykdymą.

Įdomiai organizuoja savo darbą Degučių apylinkės Ždanovo vardo kolūkio klubas-skaitykla. Klubas-skaitykla vedėjas drg. Kasakauskas sugebėjo suburti tvirtą aktyvą, kuris labai daug padeda klubui-skaityklai. Rinkiminės kampanijos laikotarpiui sudarytas klubas-skaityklos darbo planas, kuriame numatyta eilė priemonių: paskaitos, pasikalbėjimai rinkiminėmis temomis, meninės saviveiklos pasirodymai. Klubas-skaityklos sienlaikraštis taip pat nušviečia pasirengimo rinkimams eigą. Nemažą kultūrinį ir masinį darbą rinkėjų tarpe atlieka „Tarybinio artojo“ kolūkio klubas-skaitykla. Klubas-skaityklos aktyvo įėgomis rengiami pasikalbėjimai su kolūkiečiais apie mūsų Tėvynės laimėjimus ūkinėje ir kultūrinėje statyboje. Pasikalbėjimai rišami su konkrečiais kolūkiui iškilusiais uždaviniais. Išvystytos čia ir

kitos masinio darbo formos. Bet greta šių klubų-skaityklų, rajone dar yra nemaža kultūros-švietimo įstaigų, kurios dar neįsijungė į rinkiminę kampaniją. Kutuzovo vardo kolūkio klubas-skaitykla ir biblioteką retai aplanko kolūkiečiai, nors jos turi būti taisyklais centrais, kuriuose koncentruotasi visos kultūrinės kolūkio gyvenimas. Tiesa, darbo sąlygos klube ir bibliotekoje nėra geros. Bet niekada nepamatsi šių abiejų kultūros įstaigų vedėjų kolūkiečių tarpe su laikraščiu, su knyga. Apleistas kultūrinis-masinis darbas Imbrado, Bachmatų, Lupenkės apylinkėse.

Vystant masinį-aiškinamąjį darbą negalima atitrūkti nuo kolūkių ūkinio uždavinio. Reikia masinį darbą jungti su aktualiausiais kolūkiams klausimais: savalaikiu pasirengimu pavasario sėjai, geros gyvulių priežiūros užtikrinimu, mobilizuoti darbo žmones sėkmingai vykdyti uždavinius, kuriuos išskėlė žemės ūkiui partija ir vyriausybė:

Pagerinti ir toliau plėsti kultūrinį-masinį darbą rinkiminėje kampanijoje, nuolat vadovauti kultūros-švietimo įstaigų darbu — svarbus partinių, komjaunimo organizacijų, rajono kultūros skyriaus uždavinys.

Apygardinis rinkiminis pasitarimas

Vasario 6 dieną Zarasų Kultūros namų patalpose įvyko Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 181 rinkimams į Tautybių Tarybą darbo žmonių atstovų rinkiminis pasitarimas. Apygardinį rinkiminį susirinkimą atidarė LKP Zarasų rajono komiteto sekretorius drg. Binkis.

Žodis suteikiamas Zarasų pramkombinato inžinieriui drg. V. S. Kaurdakovui. Jis kalba, kad pramkombinato darbininkų ir tarnautojų kolektyvas vieningai išskėlė kandidatus į Tautybių Tarybos deputatus Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės vadovus G. M. Malenkovą, V. M. Molotovą, K. J. Vorosilovą, N. S. Chruščiovą ir TSRS liaudies artistą K. J. Petrauską. Drg. Kaurdakovas kvietė susirinkusius paremti išskeltas kandidatūras.

Zarasų rajono „Lenino atminties“ kolūkio kolūkiečių vardu kalba L. M. Lozačenkoviėnė.

Dūkšto rajono „Aukštaičių krašto“ kolūkio kolūkiečių vardu kalba M. Mackevičius, Zarasų rajono inteligentijos vardu — pirmos vidurinės

mokyklos mokymo dalies vedėja drg. B. Bobėnienė, Dusetų rajono rinkėjų vardu — LKP Dusetų rajono komiteto sekretorius drg. I. N. Zolotuchinas, Ignalinos rajono rinkėjų vardu — N. J. Školnikas ir kiti. Jie visi kalbėjo apie vieningumą, su kuriuo darbo žmonės išskėlė kandidatus į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus draugus G. M. Malenkovą, V. M. Molotovą, K. J. Vorosilovą, N. S. Chruščiovą ir K. J. Petrauską, ir kvietė susirinkusius paremti šias kandidatūras.

Apygardinis rinkiminis pasitarimas vieningai nutarė paremti darbo žmonių rinkiminį susirinkimą išskeltas G. M. Malenkovo, V. M. Molotovo, K. J. Vorosilovo, N. S. Chruščiovo ir K. J. Petrausko kandidatūras į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus ir prašyti jų sutikimo balotiruotis Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 181 rinkimams į Tautybių Tarybą.

Pasitarime buvo priimtas kreipimasis į apygardos rinkėjus.

Apygardinio rinkiminio pasitarimo KREIPIMASIS į visus Zarasų rinkiminės apygardos Nr.181 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą rinkėjus

Draugai rinkėjai!

1954 metų kovo 14-oji — rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą diena — yra visaliaudinė darbo žmonių šventė. Rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą Zarasų rinkiminės apygardos Nr.181 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą darbo žmonės sutinka su dideliu politiniu ir gamybinio pakilimu.

Zarasų rajono pramkombinato darbininkų, tarnautojų, inžinierinių-techninių darbuotojų susirinkimas, Zarasų rajono „Lenino atminties“ kolūkio kolūkiečių susirinkimas, Dūkšto rajono „Aukštaičių krašto“, Mičiurino vardo kolūkių kolūkiečių susirinkimai, Ignalinos rajono „Raudonosios vėliavos“ kolūkio kolūkiečių susirinkimas, Dusetų MTS darbuotojų susirinkimas, Dusetų rajono „Pažangos“ kolūkio kolūkiečių susirinkimas vieningai išskėlė kandidatus į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr.181 partijos ir vyriausybės vadovus draugus: G.M. Malenkovą, N.S. Chruščiovą, V.M. Molotovą, K.J. Vorosilovą ir TSRS liaudies artistą K.J. Petrauską.

Draugų G.M. Malenkovo, N.S. Chruščiovo, V. M. Molotovo, K.J. Vorosilovo ir K. J. Petrausko vieningas išskėlimas apygardos darbo žmonių susirinkimuose kandidatais į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus yra nenutrūkstamų partijos ryšių su liaudimi išreiškimas, nesugriaunamo komunistų ir nepartinių bloko tvirtumo išreiškimas, darbo žmonių atsivaidavimo partijos reikalui ir Tarybinei vyriausybei išreiškimas.

Darbininkai, kolūkiečiai, tarnautojai, visuomeninės darbo žmonių organizacijos ir draugijos, o taip pat Zarasų, Dūkšto, Dusetų ir Ignalinos rajonų rinkėjų atstovų rinkiminiai pasitarimai vieningai ir karštai parėmė išskeltus draugų G.M. Malenkovo, N.S. Chruščiovo, V. M. Molotovo, K.J. Vorosilovo, K.J. Petrausko kandidatūras ir kreipėsi į juos, prašydami duoti sutikimą balotiruotis į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr.181.

Lietuvos TSR Zarasų, Dūkšto, Dusetų, Ignalinos rajonų — Zarasų rinkiminės apygardos Nr.181 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą — įmonių, kolūkių, MTS, tarybinų ūkių, partinių, profsąjunginių, komjaunimo organizacijų, dar-

bo žmonių draugijų atstovų apygardinis rinkiminis susirinkimas su didžiuoju džiaugsmu vieningai paremia rinkiminį darbo žmonių susirinkimą išskeltus kandidatus į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus draugus G.M. Malenkovą, N. S. Chruščiovą, V.M. Molotovą, K.J. Vorosilovą ir K.J. Petrauską ir prašo juos duoti savo sutikimą balotiruotis Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr.181.

Draugai rinkėjai! Apygardinis rinkiminis Zarasų rinkiminės apygardos atstovų pasitarimas kviečia Jus 1954 metų kovo 14 dieną — rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dieną — visus, kaip vieną ateiti prie balsavimo urnų, kad su didžiuoju džiaugsmu ir pasididžiavimu atiduotume savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Draugai rinkėjai! Balsuodami už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, mes balsuosime už tolesnį socialistinės Tėvynės suklestėjimą, už naują galingą Tarybų šalies liaudies ūkio pakilimą ir žymų materialinės darbo žmonių gerovės pakilimą.

Tarybinė liaudis, Komunistų partijos vadovaujama, užtikrintai žengia pirmyn komunistų statybos keliu. Tarybinė liaudis, Komunistų partijos vadovaujama, pasiekė didžiulius laimėjimus vystant pramonę, žemės ūkį ir kultūrą, sėkmingai vykdo penktojo penkmečio plano uždavinius.

TSKP CK rugsėjo Plenumas ir paskesni TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP CK sprendimai numatė dar galingesnį mūsų šalies išvystymo programą, spartaus žemės ūkio ir liaudies vartojimo reikmenų gamybos pakilimo programą.

Broliai! padedant didžiąjį rusų tautai ir kitoms Tarybų Sąjungos tautoms, lietuvių tauta pasiekė didelius laimėjimus ūkiniame, politiniame ir kultūriname respublikos gyvenime.

Komunistų partijai vadovaujant, Tarybinei vyriausybei nuolat padedant, lietuvių tauta sėkmingai įgyvendina penktojo penkmečio planą. Respublikoje išaugo ir vystosi tokios naujos pramonės šakos, kaip staklių gamyba, laivų statyba, elektros motorų, cemento, žemės ūkio mašinų gamyba ir kitos pramonės šakos.

Respublikoje nugalėjo kolūkinė santvarka, sėkmingai auga ir vystosi visuomeni-

nis kolūkių ūkis, kyla derlingumas, vystosi gyvulininkystė, didėja kolūkių pajamos, nenutrūkstamai kyla materialinė kolūkiečių gerovė.

Partija ir vyriausybė į pagalbą mūsų žemės ūkiui prisiuntė galingą tarybinę techniką. Kolūkių laukuose dirba tūkstančiai traktorių, kombainų ir kitų sudėtingų žemės ūkio mašinų. Partijos pašaukti, į pagalbą kolūkiams atėjo žemės ūkio specialistai.

Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą garbei Zarasų rinkiminės apygardos kolūkiečiai, tarybinų ūkių ir MTS darbuotojai, žemės ūkio specialistai vis plačiau išvysto socialistinį lenktyniavimą už sėkmingą TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimo įgyvendinimą, už organizacinį ūkinį kolūkių sustiprinimą, už savalaikį pasiruošimą 1954 metų pavasario sėjai.

Dideli Lietuvos TSR darbo žmonių laimėjimai vystant pramonę, žemės ūkį ir kultūrą buvo pasiekti išimtinai dėka tarybinės santvarkos, išmintingo Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės vadovavimo.

Tik Tarybų Sąjungos respublikų šeimoje Lietuvos darbo žmonėms užtikrinta tikra laisvė ir nepriklausomybė, plačios perspektyvos toliau vystant liaudies ūkį ir kultūrą, nacionalinę savo forma ir socialistinę savo turinį.

Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 181 apygardinis rinkiminis susirinkimas išreiškia pilną įsitikinimą, kad 1954 metų kovo 14 dieną bus dar didesnio apygardos darbo žmonių susiteikimo apie Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę galingos demonstracijos diena, broliško tarybinų tautų vieningumo ir nesugriaunamos draugystės demonstracija.

Draugai rinkėjai!

Balsuokite už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, už geriausius tarybinės liaudies sūnus ir dukras!

Tegyvuoją Tarybų Sąjungą — mūsų šalies tautų draugystės ir šlovės tvirtovė!

Tegyvuoją nesugriaunamas komunistų ir nepartinių blokas!

Tegyvuoją Tarybų Sąjungos Komunistų partiją — vadovaujanti ir vairuojanti tarybinės visuomenės jėga!

Tegyvuoją TSRS Konstitucija — nugalėjusio socializmo Konstitucija!

PARTIJOS GYVENIMAS

Sustiprinti partinį vadovavimą socialistiniam lenktyniavimui

Socialistinis lenktyniavimas vaidina didžiulį vaidmenį mobilizuojant kolūkiečius į kovą už sėkmingą žemės ūkiui iškeltų uždavinių įvykdymą. TSKP CK rugsėjo Plenumas įpareigoja partines organizacijas plačiai vystyti socialistinį lenktyniavimą, nuolat jam vadovauti.

Nuo TSKP CK rugsėjo Plenumo praėjo nemaža laiko. Bet „Ažuolo“ kolūkiečių partinė organizacija ir iki šiol neįstengia pertvarkyti savo darbo taip, kaip reikalauja Plenumo nutarimas. Ji stovi nuošaliai nuo kolūkinės gamybos klausimų.

„Ažuolo“ kolūkis—atsilikantis, silpna jo ekonomika. Todėl partinei organizacijai iškyta itin svarbus ir sudėtingas uždavinys—mobilizuoti kolūkiečius į vieningą ir našų darbą, kad atsilikimas būtų greičiau likviduotas.

Kolūkiečių laukininkystės brigadose, gyvulininkystės fermose yra nemaža žmonių, kurie atlieka įdomų pavestą darbą stropiai, su meile. Partinė organizacija, remdamasi šių artelės narių pavyzdžiu, galėtų plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą kolūkiečių tarpe. Bet, deja, šio metodo socializacijai vystyti partinė organizacija nepatikuoja.

Kolūkiečių agitatorių kolektyvas suprus. Bet gaudamas iš partorganizacijos maža paramos, neįsprendęs konkretaus vadovavimo, jis nepajėgia išspręsti agitatorių kėlimo uždavinių, dirba atitrūkusiai nuo kolūkiečių gyvenimo, agitatoriai netapo socialistinio lenktyniavimo iniciatoriais ir organizatoriais.

Nepanaudojamas geriausių kolūkiečių laimėjimams išskelti, jų patyrimui kitų artelės narių tarpe paskleisti ir

sieninis laikraštis. Redkolegija mažai dirba su aktyvu, neįsigilina į artelės ūkinę veiklą, todėl kolūkiečių gyvenimas nušviečiamas paviršutiniškai, neišskeliami darbo pirmūnai.

Kolūkiečius našiau dirbti paskatinti ir reguliarus jų darbo rezultatų suvedimas. Anksčiau kolūkyje buvo praktikuojamos rodiškių lentos laukininkystės brigadose. Jos būdavo užpildomos kiekviena mėnesį. Kolūkiečiai aiškiai matydavo savo darbo rezultatus. Tai buvo gera priemonė ir darbo pirmūnams išskelti, ir atsilikusius parodyti. Tačiau nuo praėjusių metų lapkričio mėnesio rodiškių lentos nebeužpildomos. Partinė organizacija kažkodėl neparodo iniciatyvos, kad rodiškių lentos būtų užpildomos reguliariai.

Apie socialistinį lenktyniavimą gyvulininkystės fermų darbuotojų tarpe kolūkyje nei nebuvo užsiminta.

Iš viso partinė organizacija socialistinį lenktyniavimą kolūkyje paliko saviškai. Partinių susirinkimų dienotvarkėje praėjusiais metais šis klausimas netgi nebuvo svarstomas.

Dabar, kai su nauja jėga išsivystė socialistinis lenktyniavimas stiepiant rinkimus sutikti naujais darbo laimėjimais, „Ažuolo“ kolūkiečių partinė organizacija ir vėl stovi nuošaliai nuo šio darbo. „Ažuolo“ kolūkyje dar nepriimti įsipareigojimai rinkimų garbei, nevyksta lenktyniavimas.

Partinė organizacija turi iš pagrindų pagerinti vadovavimą socialistiniam lenktyniavimui, įtraukti į jį visus kolūkiečius, nuolat kontroliuoti lenktyniavimo eigą. Tai bus greitesnio kolūkiečių atsilikimo likvidavimo, sėkmingo visų darbų atlikimo, laidas.

V. D a p k u s

Rajono rinkėjų atstovų susirinkimas

Vasario 5 dieną Zarasų rajono Kultūros namuose įvyko rajono rinkėjų atstovų susirinkimas. Susirinkime buvo apsvaistytos rajono darbininkų, kolūkiečių ir tarnautojų susirinkimų iškeltos kandidatūros į TSRS Aukščiausios Tarybos deputatus. MTS darbininkų, inžinierinių-technikinių darbuotojų ir tarnautojų kolektyvu vardu kalbėjo drg. Bukatj. Jis papasakojo, kad MTS kolektyvas vieningai išskelė kandidatus į Sąjungos Tarybos deputatus draugus G. M. Malenkova, K. J. Vorosilova ir A. A. Guzevičių. Drg. Bukatj kvietė susirinkusius palaikyti šias kandidatūras.

Rajono pramkombinato kolektyvu vardu kalbėjo drg. Jeresko. Jis sakė, kad pramkombinato kolektyvas išskelė kandidatus į Tautybių Tarybos deputatus draugus G. M. Malenkova, V. M. Molotova, K. J. Vorosilova, N. S. Chruščiova, K. J. Petrauską. Jis kvietė paremti šias kandidatūras.

„Lenino atminties“ kolūkiečių narių vardu kalbėjo kolūkiečių drg. Jefimovas, Zdanovo vardo kolūkiečių vardu — kolūkiečių pirmininkas drg. Diomkinas, rajono inteligentijos vardu — drg. Volkovas ir kiti.

Susirinkimas vieningai nutarė paremti draugų G. M. Malenkova, K. J. Vorosilova ir A. A. Guzevičiaus kandidatūras į Sąjungos Tarybos deputatus ir prašyti jų sutikimo balotiruotis Utenos rinkiminėje apygardoje Nr. 655 rinkimams į Sąjungos Tarybą. Taip pat vieningai buvo priimtas nutarimas paremti draugų G. M. Malenkova, V. M. Molotova, K. J. Vorosilova, N. S. Chruščiova ir K. J. Petrausko kandidatūras į Tautybių Tarybos deputatus ir prašyti jų sutikimo balotiruotis Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 181 rinkimams į Tautybių Tarybą.

Skaitytojai apie knygas
Kad būtų daugiau tokių, kaip Marja

Neseniai perskaičiau Medynskio romaną „Marja“.

Ši knyga parašyta paprastai ir giliai teisinga kalba. Knygoje aprašomas pasiaukojamas kolūkiečių moterų darbas užnugaryje karo metu. Kolūkiečių „Podsosenki“ buvo atsiliekantis rajone. Vyrus padėmė į kariuomenę, padėtis buvo labai sunki. Kolūkiečių pirmininkas Porčačiovas — perėjūnas su buožiniais ipročiais, — pasinaudodamas savo padėtimi, pasielgdavo neteisėtai, išgrobstė kolūkiečių turtą, sužlugdė ūkį.

Niekas iš kolūkiečių neišdrįso pasiskusti juo. Ir štai, po ilgų svyravimų, paprasta kolūkiečių Marja Morozova drąsiai demaskuoja perėjūną Porčačiova. Marją išrenka kolūkiečių pirmininke.

Palaiapsniui Marja pakelia visuomeninį ūkį, ir kolūkis tampa vienu iš priešakinių rajone. Pati Marja mokosi, auga, ir štai iš paprastos berastės valstietės ji pasidaro raštingu ir gabiu vadovu. Marja įstengė užtarnauti autoritetą kolūkiečių tarpe ir sutelkti moteris į vieningą kolektyvą.

Viena paskui kitą išstinka Marja nelaimės: ji gauna laišką su žinia apie vyro mirtį, paskui — pranešimą apie sūnaus žuvimą. Jos dukterė išvyksta dirbti į miestą. Tačiau Marja nesijaučia vieniša vieningame kolektyve, kurį ji pati sukūrė. Patikėtas jai reikalas nustelbia jos asmeninį vargą. Ji sumaniai vadovauja ūkiui, pati mokosi ir moko kitus.

Pasibaigė karas, ir vyrai grįžta į kolūki. Grįžta ir Mar-

jos vyras Semionas, kuris buvo sunkiai sužeistas, o po to visą karą išbuvo partizanų būryje. Pradžioje Semionas nenori sutikti su tuo, kad jam teks dirbti žmonos vadovybėje. Jis kovoja už tai, kad kolūkiečių pirmininku būtų išrinktas vyras. Bet palaiapsniui Semionas pradeda suprasti, kad Marja — nepakeičiamas kolūkiečių pirmininkas, kad tik dėka jos prityrusio vadovavimo kolūkis tapo priešakiniu rajone, padeda aplinkiniams atsiliekantiems kolūkiams ir pradėjo statyti nuosavą elektrinę. Semionas, supratęs visa tai, dirba sąžiningai kolūkiečių bandomajame sėkliniame sklype. Vėliau jam suteikiamas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

Knygoje labai įdomūs moterų-kolūkiečių paveikslai. Pavyzdžiui, paveikslas Anos — buvusios kolūkiečių pirmininkės Porčačiovos žmonos, kuri nutraukia santykius su vyru ir pasidaro viena iš priešakinių kolūkiečių, arba Grunios Labunovos, kuri, rizikuodama gyvybe, šoko gesinti užsdegusias javų stirtas.

Visi šie žmonės parodyti ne vien iš teigiamosios pusės, kiekvienas jų turi savo silpnas ir trūkumus. Visi jie parodyti teisingai. Romanas „Marja“ — labai įdomus ir pamokantis. Ši knyga būtina kiekvienai kolūkiečių bibliotekai.

Aš manau, kad jeigu pas mus bus daugiau tokių sąžiningų ir sąmoningų kolūkiečių kaip Marja, mes greičiau prieisime prie komunizmo.

Tatjana Korolkova
namų šeimininkė

Trumpai

Paskaitą „Tarybų Sąjungos tarptautinė padėtis ir tautų kova taikai ginti“ „Tarybinio artojo“ kolūkyje perskaitė

LTSR Teisingumo ministro pavaduotojas drg. Likas.

S. Juškenas

P I R M Ū N Ū T R I B Ū N A

Kaip aš išauginau po 18 paršelių iš kiekvienos motininės kiaulės

Praėjusiais metais iš 11 priskirtų man motininėjų kiaulių išauginau 202 paršelius, t. y. vidutiniškai iš kiekvienos motininės kiaulės po 18 paršelių.

Tokių prieauglių gauti man pasisekė ne vien dėl to, kad motininės kiaulės buvo geros veislės, o svarbiausia dėl to, kad joms buvo sudarytos geros priežiūros sąlygos.

Per visą laikotarpį — pradedant sukerkimu ir baigiant atjunkymu — užtikrinu kiaulėms gerą priežiūrą. Kiaulės kergiamos tris kartus per metus.

Dar negalime pasigirti, kad turime pakankamai pašaro kiaulėms. Bet tai įpareigoja kiaulininkę gerai juos panaudoti. Sukergimo laikotarpiu motininėms kiaulėms duodu papildomai po 300 gramų grūdų, kas žymiai padidina sukergimo efektingumą. Pasibaigus sukergimo laikotarpiui, padidinu davi-

nus. Vasaros metu motininėms kiaulėms duodu po vieną kilogramą plikytų, sumaišytų su smulkintu žaliuoju pašaru miltų. Kaulams sustiprinti į kiaulių pašarą pridedu po 5—8 gramus fosforitmilčių. Kasdien kiaules išleidžiu pasivaščioti 3—4 valandoms.

Pora savačių prieš apsi-paršavimą sustiprinu davinus. Miltų duodu po 1,5 kg, prie sultingų pašarų pridedu 1,5—2 kg bulvių arba šakniavaisių. Pašarams pagardinti kasdien įdedu po 20—30 gramų druskos ir tiek pat kreidos kaulų stiprinimui. Pasivaikščiojimo laikas sutrumpinamas ligi 1—2 valandų. Dvi trys dienos prieš apsi-paršavimą pradedu vykdyti tešmens masažą, kas padidina jame pieno kiekį.

Po apsi-paršavimo dar daugiau didinu davinus. Žiemos metu kiekvienai motininei kiaulei sušeriu po 3 kg mil-

tų ir po 4,5 kg bulvių arba šakniavaisių. Bulves ir šakniavaisius prieš virimą gerai nuplaunu plovimo mašina. Išvirtas bulves ar šakniavaisius susmulkinu ir sumaišau su šutintais dobilų ar vasa-rojaus pelais. Miltų duodu taip pat ir jovale. Pašarus sušeriu šiltus, kartu pridėdama ir mineralines medžiagas. Pašarus kasdien įvairinu. Jeigu vieną dieną duodu daugiau bulvių, tai kitą dieną davinys sudaromas daugiausia iš šakniavaisių. Taip pat keičiu ir pelus.

Kiaulėms apsi-paršavus, gardai pertveriami. Prie motininės kiaulės paršeliai prileidžiami tik žindymai kas 1,5—2 valandas, priklausomai nuo kiaulės turimo pieno. Tuos paršelius, kurių motinos duoda mažai pieno, iš karto pradedu papildomai maitinti pienu. Praslinkus 3—4 dienoms, visi paršeliai jau gauna pieno. Ligi dviejų savi-

čių amžiaus jie kasdien gauna po 200—250 gramų pieno. Į pieną primaišau miltų. Paršeliams augant, didinu ir miltų kiekį. Kai jiems sukanka dvi savaitės, pradedu virti sriubą iš gerai nuvalytų bulvių, miltų ir pieno. Tokį pašarą jie gauna ligi atjunkymo.

Dėka rūpestingos priežiūros man pasisekė išvengti paršelių kritimo, atiduoti juos gerai išsivysčiusius, turinčius 17—18 kilogramų gyvo svorio.

Daug padėjo man ir tai, kad motininės kiaulės laikomos geroje tipinėje kaulidėje. Joje erdvi, šilta ir sausa.

Prie kaulidės yra įrengta pašarų virtuvė, kuri aprūpinta naujais pašarų šutintuvu, šakniavaisių plovimo mašina, pašarų smulkintuvu, mechanizuotas vandens tiekimas.

Aš galėčiau pasiekti žymiai geresnių rezultatų, jeigu kolūkiečių valdyba skirtų daugiau dėmesio kiaulių fermam. Daug laiko sugaištama valant kaulidę. Ligi šiol valdyba nepasirūpino karučiais. Mėšlą ten-

ka išmėžti šakėmis. Trūksta ir tokio paprasto inventoriaus, kaip didelių puodų virti jovalui.

Dažnai pašaras pristatomas pavėluotai, o dabar fermoje gautos apšalusios bulvės, kurios netinka šerti paršingoms kiaulėms. Nevisada išskiriamos žmonės malkoms plauti, ir mums tenka sugaišti daug laiko šiems darbams. Dažnai visai nekūrename, ir patalpos drėgsta.

Iš žemės ūkio specialistų niekas neatsilanko fermose. Net kolūkiečių agronomas drg. Grumbinas neužsuka pas mus, nesidomi, kokios pagalbos mums reikia. O pagalbos reikia daug. Reikia tikrinti pašarus, nustatyti šėrimo davinus, pasitarti, kaip gariau juos paruošti.

Tačiau mes, kiaulininkės, esame tikros, kad įveiksime visus sunkumus. Kovosiu už tai, kad šiais metais gaučiau iš kiekvienos motininės kiaulės nemažiau kaip po 20 paršelių.

K. R a d v a n s k a j a
„Garbingo darbo“ kolūkiečių
kiaulininkė

ARTĖJANT RINKIMAMS | TSRS AUKŠČIAUSIAJĄ TARYBĄ

Dideli pasikeitimai Turmanto apylinkėje

Faktai
iš buržuazijos
valdymo metų

Turmanto apylinkės geriausia žemė valdė buožės Cicėnas, Atajevas, o daugelis mažžemių valstiečių buvo priversti pas juos bernauti.

1938 metais Turmante buvo tik viena pradinė mokykla, kurioje mokėsi iš viso 20–25 mokiniai.

Radiją turėjo tik buožė ir kunigas.

Apylinkėje nebuvo nė vienos kultūrinės įstaigos.

MOKSLO ŠVIESA — LIAUDŽIAI

Buržuazinės lenkų valdžios metais Turmanto miestelyje buvo tik pradinė mokykla, kurią 1935–37 metais lankė 17–25 mokiniai. Joje mokėsi daugiausia buožių vaikai. Liaudis skurdo tamsoje ir nepritekliuose.

Tarybinės valdžios metais Turmante buvo atidaryta septynmetė mokykla, kuri šiuo metu jau išaugo į vidurinę mokyklą. Plačiai atsivėrė mokyklos durys Turmanto apylinkės kolūkiečių vaikams, mažaraščiams kolūkiečiams. Visuotinis septynerių metų apmokymas čia jau pilnai įgyvendintas.

Mokyklos komjaunimo organizacija jungia 35 vyresniųjų klasių mokinius, o pionierių draugovė — 103 mokinius. Tai puikus mokytojų pagalbiniškai visame mokyklos darbe. Kartu jie įgyja pirmuosius visuomeninio darbo įgūdžius, įdomiai ir naudingai praleidžia savo laisvalaikį.

Vidurinė mokyklą šiuo metu lanko 305 vaikai.

Kolūkiečių jaunimas, o taip pat ir vyresnieji kolūkiečiai plečia žinių akiratį darbo jaunimo septynmetėje mokykloje. Praėjusiais metais septintą klasę šioje mokykloje baigė 12 žmonių. Šiuo metu mokykloje semiasi mokslo žinias 43 jaunuoliai. Be to, suorganizuoti kursai mažaraščiams, kuriuose mokosi 41 žmogus.

Darniai dirba mokyklos pedagogų kolektyvas, kurį sudaro 16 žmonių. Dauguma mokytojų gilina savo žinias pedagoginių mokyklų neakivaizdinuose skyriuose. Visi jie aktyviai dalyvauja visuomeniniame gyvenime: kolūkiečiams reguliariai rengiamos paskaitos, pasikalbėjimai, tarptautinės padėties apžvalgos. Mokyklos savi-veiklininkų rateliai dažnai rengia kolūkiečiams poilsio vakarus.

Tai, kas anksčiau, buržuazinės santvarkos metais, buvo tik svajonė, dabartiniu metu tapo tikrove. Mokslo pas mus tapo prieinamas kiekvienam žmogui.

A. S m i r n o v a s
Turmanto vidurinės mokyklos
direktorius

Pasikeitė mūsų apylinkės veidas

Ketveri metai mus skiria nuo paskutiniųjų rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Per tuos metus mūsų apylinkė, partijos ir vyriausybės nuolatinio rūpinimosi, broliškų tarybinių tautų pagalbos dėka, pasiekė nemažus laimėjimus vystant ekonomiką, keliant apylinkės gyventojų kultūrinį lygį.

Apylinkės teritorijoje susikūręs „Lenino atminties“ kolūkis kasmet auga ir stiprėja, didėja jo pinigines pajamas, kolūkiečių gyvenimas darosi vis labiau pasiturintis. Neseniai kolūkiečiai suvedė praėjusių ūkinių metų rezultatus. Pasirodo, kad 1953 metais kolūkis gavo 244 tūkstančius rublių pajamų, t. y. 74 tūkstančiais rublių daugiau, negu 1952 m. Vien iš sodininkystės ir daržininkystės — naujų kolūkiečių gamybos šakų — gauta 62 tūkstančiai rublių pajamų. Sustiprėjo, tapo pajamingesnė gyvulininkystė. Tik iš kiaulininkystės gauta 80 tūkstančių rublių. Iš kiekvienos melžiamos karvės per metus vidutiniškai primelžta po 1900 litrų pieno. Praėjusiais metais kolūkis sėkmingiau susidorojo su visais darbais. Pilnai sudaryti reikiami sėklų ir kiti fondai. Daug lėšų išskirta pagrindinės ūkio šakos — gyvulininkystės išvystymui. Už darbadienį kolūkiečiams išduota po 1 rublį pinigais ir 1 kg grūdų.

Argi taip gyveno mūsų valstiečiai valdant Turmantą lenkiškajai buržuazijai? Šio tamsaus ir skurdaus užkampio valdovas buvo buožė Cicėnas — valsčiaus

Vystosi daugiašakis ūkis

Pirmaisiais „Lenino atminties“ kolūkiečių susikūrimo metais žemės ūkio artelėje vyravo laukininkystė. Bet laukų derlingumas buvo žemas.

Metai iš metų, įdiegiant mokslo pasiekimus, laukininkystė buvo išvystyta. O šiuo metu kolūkyje, be laukininkystės, išvystyta gyvulininkystė, daržininkystė ir sodininkystė. Ūkis tvarkomas remiantis priešakiniais zootechnikos ir agrotechnikos mokslo pagrindais. Praktika parodė, kad sodininkystė ir daržininkystė mūsų sąlygomis yra pajamingos ūkio šakos. Todėl jos ir toliau artelėje plečiamos ir vystomos. Praėjusį rudenį pasodinta apie 2 hektarus jauno sodo. Daug numatyta padaryti gerinant daržininkystę. Tvarkomas inspektų ūkis. Jau padaryta 150 inspektų rėmų, daromi durpių-pūdinių puodeliai. Šiais metais bulvių sodinimas visame plote bus atliktas kvadratinio-lizdiniu būdu. Šio sodinimo būdo ir tinkamos priežiūros sėkmingumo laidavimui agrotechnikos ratelio klausytojai smulkiai supažindinami su bulvių sodinimo technika. Papildomai brigadose bus skaitomos paskaitos temomis: „Kvadratinis-lizdinis bulvių

viršaitis, kuris, be to, valdė ir 60 ha ūkį. Prieš jį lenkė nugaras daugelis apylinkės vargingųjų valstiečių ir vidutiniokų ne tik valsčiaus raštinėje, o ir „pono viršaitčio“ ūkyje.

Suvargusi tuo metu buvo Turmanto apylinkė. Ji skurdo varge ir tamsoje. Retas kuris vastietis skaitydavo laikraštį, dar retesnis svečias valstiečio namuose buvo knyga. Juk ir skaityti mažai kuris mokėjo. Radijas buvo tik Cicėno namuose, o apie kiną nė vienas neturėjo jokio supratimo. Gydytojas, ligoninė — labai reti žodžiai buvo apylinkės gyventojų kalbose, nors žmonės sirgdavo daug daugiau, negu dabar. Daugelis mano vienamžių mirė be laiko, nes nebuvo kur gydytis.

Nebepažinti dabar šios apylinkės. Ten, kur anksčiau piktžolėse skendo varguolių ežios — bujoja derlingi kolūkiečių jautai. Kur dienas ir naktis valstietis plušo prie medinės žagrės — dabar gaudžia galingi traktoriai. Vietoje sukrypusių lūšnų kylo stambūs kolūkiečių pastatai, tipinės, mechanizuotos gyvulininkystės fermos. Kasdien auga kolūkiečių kultūriniai poreikiai vis labiau patenkjami. Kinas, radijas, elektros šviesa, knygos, laikraščiai tapo kasdienybe. Daugelis kolūkiečių ir tarnautojų vaikų mokosi universitetuose, institutuose, technikuose.

M. L o z o c e n k o v i e n ė
Turmanto apylinkės Tarybos
pirmininkas

sodinimo būdas“, „Durpių-pūdinių puodeliai“ ir kt.

Visiškai pasikeitė gyvulių priežiūros metodai. Iš tamsių drėgnų kaimišku tvartų 1953 metais karvės perkeltos į naują, tipinę karvidę.

Šiais metais karvidė bus pilnutinai mechanizuota ir elektrifikuota.

Kovojame ir dėl laukininkystės išvystymo. Senieji žemės dirbimo būdai, kuriuos naudojo čia anksčiau pavieniai valstiečiai, jau pamiršti. Praeitų metų rudenį buvo suartos traktoriais visos dirvos, kuriose reikės atlikti pavasario sėja, kas užtikrins žymiai aukštesnį derlių. Dabar rušiams dirvų tręšimui kompostus. Pirmoje eilėje kompostais tręšime bulvių ir šakniavaisių sodinimui paskirtus laukus. Šiuo metu į laukus jau išvežta 150 tonų mėšlo.

Agrotechnikos ratelyje kolūkiečiai įsigys daugiau žinių apie dirvų tręšimą, javų priežiūrą. Mokslo laimėjimų panaudojimas žemės ūkyje suteiks kolūkiečiams galimybes greitesniam jo suklestėjimui, žymiam kolūkiečių materialinės gerovės pakėlimui.

E. P r o s k r i a k o v a
„Lenino atminties“ kolūkiečių agronomas

VAKARUI ATĖJUS

Vakaro prieblanda pamažu apgaubia „Lenino atminties“ kolūkiečių gyvenvietę, bandydama ją paskandinti kietame miege. Tačiau kolūkiečiai nesirošia miegui. Girgždančiame sniege girdėti skubūs praeivių žingsniai ir linksmi balsai. Tai „Lenino atminties“ artelės kolūkiečiai ir Turmanto įstaigų tarnautojai eina į ratelių užsiėmimus, į vakarinę suaugusiųjų mokyklą, į geležinkelinių klubų, biblioteką, skaityklą.

Septinta valanda vakaro. Namų languose sužiba elektros lempučių šviesa. Vėl atgyja miestelis, tik dabar atgyja miestelis, tik dabar atgyvatvėje, ne kolūkiečių darbovietė, triukšme, bet mokykloje, klube, kolūkiečių pirkiose. Į klubą vieni atėjo pasižiūrėti naujo kino filmo,

kiti pasiskaityti laikraščius, pažaistį šaškėmis, šachmatais, domino arba pasiklausti paskaitos. Dar kitus sutiksi bibliotekoje aptariančius su bibliotekos vedėja perskaitytas knygas, besiklausančius jos pasakojimo apie naujai gautą knygų turinį. Knyga vis labiau įeina į kolūkiečių buitį.

Dabar, artėjant rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, dar įvairesni pasidarė vakarai. Čia, žiūrėk, agitpunkte organizuojama paskaita apie rinkimų demokratiškumą mūsų šalyje, kurią skaito kas nors iš Politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos Turmanto lektorių grupės, čia agitatoriai rengia grupinius pasikalbėjimus ar lankosi pas atskirus kolūkiečius.

Nėra apylinkėje tokios šeimos, kurios nepasiektų tarybinę spaudą. Į Turmanto ryšių skyrių ateina daugiau kaip 500 egzempliorių įvairių laikraščių rusų, lietuvių ir lenkų kalbomis, nemažas skaičius žurnalų. Radijo mazgas aptarnauja 100 abonentų. Pavasarį numatyta radijo tinklą dar labiau praplėsti. Jis aptarnaus daugumą „Lenino atminties“ kolūkiečių narių. Daugelis gyventojų turi radijo priimtuvus. Penkis kartus per savaitę apylinkės gyventojai turi galimybę pažiūrėti Turmante kino filmų.

Pasiturimą, šviesų ir laimingą gyvenimą gyvena Turmanto apylinkės darbo žmonės.

V. Š a k a l y s

Faktai
iš dabarties

Turmanto apylinkėje įsikūrė „Lenino atminties“ kolūkis. Jo bendras žemės plotas siekia 1862 ha. Kolūkyje plačiai vykdomi statybos darbai. Vien per paskutinius dvejus metus pastatyta tipinė kiaulidė, tipinė karvidė, siloso bokštas. Dalis kolūkiečių elektrifikuota.

Dabar Turmanto vidurinėje mokykloje ir valstiečių jaunimo septynmetėje mokykloje mokosi apie 350 moksleivių.

Turmanto radijo mazgas aptarnauja daugiau kaip 100 abonentų.

Apylinkėje veikia geležinkelinių klubas su stacionariu kinu, klubas-skaitykla ir biblioteka, kuria naudojasi beveik 300 apylinkės gyventojų.

Turmante veikia ambulatorija ir zoovetpunktas.

Laimę susiradau kolūkyje

Įvairiose vietose ir įvairių darbų teko man dirbti buržuazijos valdymo metais. Dirbau pas buožes, bandžiau batsiuvio amatą, tačiau laimės neradau niekur; atvirkišiai, visur buvau niekinamas, skriaudžiamas, apgauldinėjamas. Nors dirbdavau nuo aušros iki sutemos, bet nauda iš sunkaus darbo buvo tokia, kad vos įstengdavau sudurti galą su galu, o kartais tekdavo ir nevalgiusiam būti. Skurdas ir badas buvo nuolatiniai mano palydovai. O jau apie palankių darbo sąlygų sudarymą negalėjo nė kalbos būti. Kiekvienas darbdavys stengėsi duoti man kuo mažiau, o iš manęs išspausti kuo daugiau.

Nepalyginti šiandieninio gyvenimo su praeitu. Anks-tyvesniojo skurdo dienos paliko tik prisiminimuose. Dirbu „Lenino atminties“ kolūkiečių arklų fermoje. Negailiu savo jėgų ir sugebėjimo arklų priežiūros pagerinimui. Šis mano triušas yra teisingai įvertinamas. Aš gaunu iš kolūkiečių pajamas, kurių pilnai užtenka pasiturimam gyvenimui. Be to, po partijos ir vyriausybės priimtų priemonių kolūkiečių materialinei gerovei pakelti, žymiai padidėjo mano pajamos ir iš asmeninio ūkio.

Kaip gi nesistengsi dirbti geriau, jei matai, kad tavimi, tavo darbo sąlygų pagerinimu nuolat rūpinasi. Štai ir dabar fermose vyksta sunkių darbo procesų mechanizavimas. Mechanizavus fermas, mūsų darbas pasidarys daug lengvesnis. Tada aš galėsiu dar labiau pagerinti gyvulių priežiūrą.

V. S e l i a v a

„Lenino atminties“ kolūkiečių
arklininkas

Tarptautinė apžvalga

Vokietijos klausimas ir Europos saugumas

Keturių valstybių užsienio reikalų ministrų Berlyno pasitarimas sausio 29 d. pradėjo svarstyti antrąjį darbų tvarkos punktą: „Vokietijos klausimas ir Europos saugumo užtikrinimo uždaviniai“. Nuo to klausimo išsprendimo priklauso Vokietijos nacionalinis likimas, o todėl visiškai aišku, kad pirmiausiai pasitarimo dalyvių pareiga buvo išklausti pačios vokiečių tautos nuomonės, atsizveigti į jos valią ir pageidavimus. Tuo vadovaudamasi, tarybinė delegacija atkakliai siūlo pakviesti dalyvauti svarstant Vokietijos klausimą tiek Rytų Vokietijos, tiek ir Vakarų Vokietijos atstovus. Tačiau Anglijos, Prancūzijos ir JAV ministrai pasisakė prieš teisingą Tarybų Sąjungos pasiūlymą. Tuo pačiu Vakarų valstybės atvirai parodė, kad jos siekia spręsti Vokietijos klausimą, nesiskaitydamos su vokiečių tautos interesais, nepaisydamos jos valios.

Tolesniame Berlyno pasitarimo darbe tarybinės delegacijos vadovas V. M. Molotovas smulkiai išdėstė ir pagrindė Tarybų Sąjungos poziciją Vokietijos klausimu. Tarybinė laudis, daugiau už visus nukentėjusi Vokietijos agresijos išdavoje ir pakeičiusi svarbiausią kovos su hitlerizmu našta, gyvybiškai susinteresuota pasiekti bet kurią galimybę, kad bus atgaivintas vokieškasis militarizmas, kad Vokietija pavirs nauju karo židiniu. Tuo pat sumteresuotos ir kitos tautos, padėjusios didesnes aukas dviejose pasauliniuose karuose, kuriuos sukėlė Vokietijos imperialistai.

Sutinkamai su visų taikingųjų tautų, o taip pat didžiulės vokiečių tautos daugumos valia, Tarybų Sąjunga nori, kad Vokietija atgimtų kaip vieninga, nepriklausoma, demokratinė, taikinga valstybė. Tarybinė delegacija patarke pasitarime pasiūlymus, rodančius aiškų kelią tam tikslui pasiekti. Tuo pasiūlymuose į pirmąją vietą iškeliamas būtinumas neatidėliojant paruošti taikos sutarties sudarymą su Vokietija. Tarybinės vyriausybės siūlomo taikos sutarties pagrindų projekto politiniai, teritoriniai, ekonominiai ir kariniai nuostatai užtikrina Vokietijos vienybę ir nacionalinio suverenumo atkūrimą, atveria jai neribotą taikaus demokratinio vystymosi kelią. Tuo pat metu jie garantuoja Vo-

kietijos kaimynų saugumą ir taiką Europoje. Projekte atskirai nurodoma, kad Vokietija neturi „stoti į jokias koalicijas arba karines sąjungas, nukreiptas prieš bet kurią valstybę, dalyvavusią savo ginkluotuosiomis pajegomis kare prieš Vokietiją“.

Tarybų Sąjunga taip pat pasiūlė pavesti keturioms valstybėms per tris mėnesius paruošti taikos sutarties projektą ir ne vėliau kaip š. m. spalio mėnesį sušaukti taikos konferenciją.

Prieš teisingą ir protinę Tarybų Sąjungos poziciją nukreipta trijų Vakarų valstybių pozicija, neturinti nieko bendro su taikos užtikrinimo Europoje interesais. JAV, Anglija ir Prancūzija siekia įamžinti Vokietijos suskaldymą. Jos nenori taikos sutarties su Vokietija, nes tuomet joms tektų atsakyti agresyvių separatinių susitarimų, stijančių jas su Vakarų Vokietija. Pagal vadinamuosius Bonos ir Paryžiaus susitarimus, Vakarų Vokietijoje iki pat 2003 metų turi būti palaikomas pusiau okupacinis režimas ir patekamos užsienio karinės bazės (nuo 1945 metų Vakarų Vokietijoje įrengtos 252 karinės bazės). Vakarų Vokietija įtraukiama į karinę valstybių grupuotę, nukreiptą prieš Tarybų Sąjungą ir laudies demokratijos saits, — į vadinamąją „Europos gynybinių bendriją“. Ryšium su tuo Vakarų Vokietijos militaristams suteikiama neribota laisvė atkuriant agresyvią armiją ir visokeriopai plečiant karinę pramonę.

Kiekvienam sveikam protaujančiam žmogui aišku, kad tie susitarimai atidaro vartus Vokietijos militarizmui ir sudaro nepelkiamas kintus Vokietijos suvienijimo kelyje. „Vokiečių tautai, — pabrėžė V. M. Molotovas, — reikalingi ne Bonos ir Paryžiaus susitarimai, kurie didina karo grėsmę, o taikos sutartis“.

Norint įsitikinti, kad kaip tik tokia yra vokiečių tautos valia, V. M. Molotovas pasiūlė surengti visoje Vokietijoje visapusišką apklausimą: ar vokiečių tauta yra už Bonos—Paryžiaus susitarimus arba už taikos sutartį. To apklausimo rezultatai įtikinamai įrodys, kad Tarybų Sąjungos pasiūlymai išreiškia tikruosius visos vokiečių tautos lūkesčius.

Vokietijos klausimas gali ir turi būti išspręstas demokratiniais ir taikiais pagrindais — toks yra milijonų geros valios žmonių visame pasaulyje įsitikinimas.

M. M a r k o v a s

Gvatemalos nacionalinio susirinkimo protestas prieš JAV kišimąsi į šalies vidaus reikalus

NIUJORKAS. (TASS). Kaip praneša agentūros Junated Pres korespondentas iš Gvatemalos miesto, Gvatemalos Nacionalinis susirinkimas oficialiai pareiškė protestą ryšium su Amerikos senatoriaus Uailio pareiškimu, kuriame jis ragina „panaudoti

jėgą“ ir vykdyti „agresyvią kampaniją“ prieš Gvatemalą. Nacionalinis susirinkimas taip pat priėmė rezoliuciją, kurioje ragina Lotynų Amerikos šalis „suvienyti savo jėgas kovai prieš grėsmę užsienio kišimosi“ į Gvatemalos vidaus reikalus. (ELTA).

MUMS RAŠO

Pirkėjai nepatenkinti

Smarkus šaltis paskubina praeivius, bet jis kaip tik ir laiku. Juk pietų pertrauka — tik viena vaiana, o per tą laiką reikia paprietauti ir užsukti į parduotuvę. Žibalo, pavyzdžiui, galima nusipirkti tik pietų pertraukos metu, nes jau 5 vaianą parduotuvė uždaro.

Bet čia tenka nusivilti. Pirkėjas, atėjęs į parduotuvę 1 vaianą, randa ją uždarytą.

Fas rodo, kad pardaveja drg. Dambrauskienė dar ne grįžo iš pietų. Prie parduotuvės susidaro eilė. Prasienka pertraukos laikas, žmonės eilėje susitraukia nuo šalčio, — tik gabar jie pripažįsta, kad šaltis nelaiku. Daugelis, nesulaukę pardavejos, taip ir išsivaišksto be žibalo. Dažnai net tenka eiti pas Dambrauskienę į butą ir priminti jai, kad jos pietų pertrauka seniai pasibaigė.

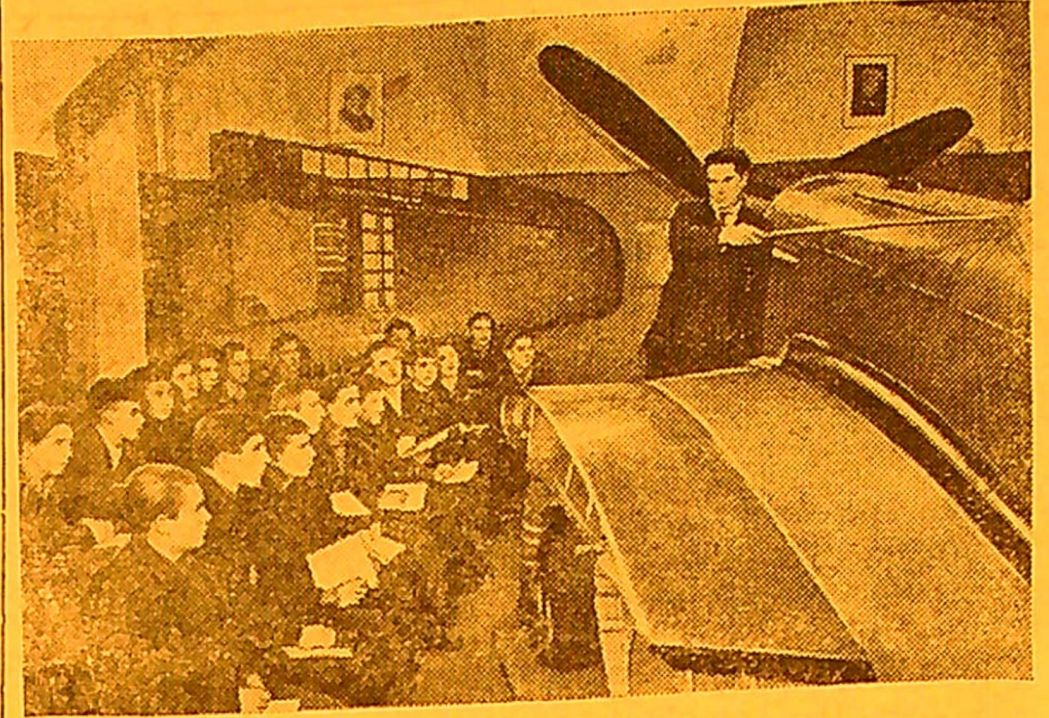
Pirkėjai nepatenkinti ir pardavejos nerūpestinga pažiūra į darbą. Ji visuomet neatšargiai apipila žibalu ne tik indą bet ir asą. Gražos irgi nors neimk — pinigai žibaluoti, juos paemus, pirštines visą savaitę dvoks žibalu.

Nusipiktį benz no — dar sunkesne probema. Tenka laukti išsus vaianas. Atvažiuos kokia nors automašina degalių — tai tik tada Dambrauskienė nueis prie benzinio automato.

Bendrai paemus, žibalo pirkimas nuolat susietas su nemalonumais.

Laikas vartotojų kooperacijos vadovams pasirūpinti, kad ir žiba o prekyba v, ktių kulturingai.

J. S a m a r i n a s

Leningrado LDAALR aviaciniame-techniniame klube gerai organizuotas mo'ymas. Klasės aprūpintos vaizdinėmis priemonėmis ir prietaisais.

Nuotraukoje: klubo aviacijos kabinete. Instruktorius A. F. Zalevskis (dešinėje) užsiliminėja su grupe aviamotolistų.

P. F e d o t o v o n o t r.

(TASS).

SPORTINĖ KRONIKA

Praėjusią savaitę Magučiuose įvyko trijų miestų — Vilniaus, Kauno ir Zarasų — LSD „Spartakas“ slidininkų komandų draugiškos varžybos, kuriose dalyvavo 42 slidininkai.

Atkakli kova visose distancijose įvyko tarp Zarasų ir Vilniaus slidininkų. Vis dėlto varžybų nugalėtojais išėjo vilniečiai, surinkę 8 taškus. Antroji vieta atiteko Zarasų LSD „Spartakas“ slidininkams (11 taškų). Trečioje vietoje pasiliko Kauno miesto LSD „Spartakas“ slidininkai.

P. J u k n e v i č i u s

Neseniai Zarasų LSD „Žalgiris“ čiuožėjai buvo išvykę į draugiškas greitojo čiuožimo varžybas, įvykusias Ukmergėje.

Varžybose pirmąją komandinę vietą iškovojo Ukmer-

gės miesto LSD „Žalgiris“ sportininkai. Tačiau individualiai mergaičių grupėje geriausiai pasirodė zarasietė Rita Bačilo, surinkusi daugiausia 156,4 taško.

V. P e t k e v i č i u s

Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 pionieriai rengiasi slidžių krosul. Vadovaujant mokytojai Sedukytei, dažnai rengiamos treniruotės. Treniruotės parodė, kad kai kurie mokiniai — R. Šileikis, A. Kirša, F. Čičikas — pasiekė neblogų rezultatų. Šiandien čia į draugiškas slidžių varžybas atvažiuoja Girsų septynmetės mokyklos mokiniai.

O. J u r š y t ė
P. K i r š a

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS

Kilnojamojo kino maršrutas

1954 m. vasario mėnesiui

Eil. Nr.	Kino senso punkto pavadinimas	Kino seansų datos pagal filmus:		
		„Pagrobimas“	„Pirmos dienos“	„Keto ir Kote“
Kilnojamas kinas Nr. 1		Mechanikas Isačenko		
1.	Kalinino vardo kolūkis	II. 3	II. 13	II. 23
2.	Ždanovo vardo	II. 4	II. 14	II. 24
3.	„Pažangos“	II. 5	II. 15	II. 25
4.	Mičurino vardo	II. 6	II. 16	II. 26
5.	„Už taiką“	II. 7	II. 17	II. 27
6.	Lysenkos vardo	II. 8	II. 18	II. 28
7.	„Tarybų Lietuvos“	II. 9	II. 19	—
8.	Čiapajev vardo	II. 10	II. 20	—
9.	Kutuzovo vardo	II. 11	II. 21	—
Kilnojamas kinas Nr. 2		Mechanikas Filipovas		
1.	Stalino v. rdo kolūkis	II. 13	II. 23	II. 3
2.	„Boiševiko“	II. 14	II. 24	II. 4
3.	„Ažuolo“	II. 15	II. 25	II. 5
4.	J. Žemaitės vardo	II. 16	II. 26	II. 6
5.	„Naujo kelio“	II. 17	II. 27	II. 7
6.	„Pirmūno“ ir „Spalio“	II. 18	II. 28	II. 8
7.	„Tarybinio artojo“	II. 19	—	II. 9
8.	Petro Cvirkos vardo	II. 20	—	II. 10
9.	Invalidų namai	II. 21	—	II. 11
Kilnojamas kinas Nr. 3		Mechanikas Zubavičius		
1.	„Raudonojo Spalio“ kolūkis	II. 23	II. 3	II. 13
2.	M. Melnikaitės vardo	II. 24	II. 4	II. 14
3.	„Jaunosios gvardijos“	II. 25	II. 5	II. 15
4.	„30 metų komjaunimui“	II. 26	II. 6	II. 16
5.	„Naujo gyvenimo“ (II brig.)	II. 27	II. 7	II. 17
6.	„Naujo gyvenimo“	II. 28	II. 8	II. 18
7.	Kimbartiškių tarybinis ūkis	—	II. 9	II. 19
8.	„Garbingo darbo“ kolūkis	—	II. 10	II. 20
9.	Puškin vardo	—	II. 11	II. 21

RVK kultūros skyrius